Αἱ Πατριναὶ βιομηχανίαι καὶ βιοτεχνίαι ὀφείλουν νὰ ἐκσυγχρονισθοῦν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δυνηθοῦν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν συναγωνισμὸν τῶν ὁμοειδῶν προϊόντων τῶν χωρῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Ἐμπρός μας ἀνοίγεται εὐρὺ πεδίον βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς δραστηριότητος.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἀξίζει ἰδιαιτέρας προσοχῆς τὸ γεγονὸς τῆς ἐγκαίρου ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐσχαρῶν καὶ στομίων τῶν ὑπονόμων τῆς πόλεως. Οὕτως, ἀπεφεύχθησαν ἐφέτος αἱ σημειούμεναι μὲ τὰ «πρωτοβρόχια» πλήμμυραι. Ἀξίζουν συγχαρητήρια εἰς τὸν Δήμαρχον κ. Νίκον Βέτσον.

Τῆς Ἡμέρας

ΟΛΙΓΗΝ ΣΤΟΡΓΗΝ

Εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον ἀνεγράφη, ὅτι ἐζητήθησαν πιστώσεις διὰ τὴν κατὰ 200 μ. διαπλάτυνσιν τῆς παραλίας τῆς Θεσσαλονίκης, μὲ δημιουργίαν νησίδων πρασίνου κλπ., ὥστε ἡ Θεσσαλονίκη «νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ὡραιτέραν καὶ μεγαλυτέραν παραλίαν τοῦ κόσμου». Οὐδεμία ἀντίρρησις. Καὶ αἱ πιστώσεις νὰ δοθοῦν καὶ ἡ Θεσσαλονίκη νὰ ἀποκτήσῃ τὴν «ὡραιοτέραν παραλίαν τοῦ κόσμου». Δέν μᾶς καταλαμβάνει φθόνος, ἀλλά, ἀντιθέτως, θὰ αἰσθανθῶμεν ὑπερηφάνειαν ὡς Ἕλληνες. Τοῦτο, ὅμως, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μειώσῃ τὴν πικρίαν μας διὰ τὴν Παραλίαν — τὸ Λιμάνι τῶν Πατρῶν. Δὲν δικαιοῦται καὶ αὐτό, ὄχι πολυτέλειαν, ἀλλὰ ὀλίγην στοργὴν θετικήν, ὥστε νὰ ὁλοκληρωθοῦν τὰ λιμενικὰ ἔργα;

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΧΑΙΑΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Συγκοινωνιῶν κ. Βρανόπουλος, διὰ τελευταίας ἐγκυκλίου του, συνιστᾷ εἰς τὰς ὁρμοδίας ἀρχάς, ὅπως μελετήσουν τὸ θέμα τῆς μετατοπίσεως τῶν περιπτέρων, εἰς ἃς περιπτώσεις ταῦτα, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, παρακαλύουν τὴν ὁρατότητα διὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν τροχοφόρων. Τὸ μέτρον δὲν εἶναι ἁπλῶς ὀρθόν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβεβλημένον, ἐὰν θέλωμεν νὰ περιορισθῶσι τὰ τροχαῖα δυστυχήματα. Θέτομεν, λοιπόν, τὸ πρᾶγμα ὑπ' ὄψιν τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως τῶν Πατρῶν, διότι εἰς τὴν πόλιν μας ἐν προκειμένῳ τὸ κακὸν ἔχει παραγίνει. Μέσα δὲ εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἀξιεπαίνου δραστηριότητος, τὴν ὁποίαν ἀπὸ καιροῦ ἀναπτύσσει ἡ ὑπηρεσία τῆς Τροχαίας, νομίζομεν ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσῃ μὲ τρόπον θετικὸν καὶ τὸ ζήτημα αὐτό.

ΜΕΤΡΟΝ ΛΥΣΙΤΕΛΕΣ

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ τροχαίας κυκλοφορίας, νομίζομεν ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ ἡ εἰς ἄνδρας δύναμις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος τῆς Τροχαίας Κινήσεως Πατρῶν καὶ νὰ ἐνταθῇ ἡ προσπάθεια τηρήσεως τῶν κανόνων κυκλοφορίας ἀπὸ μέρους τῶν πεζῶν. Καὶ ἐπειδὴ ἐκ μακρᾶς κακῆς συνηθείας δὲν ὑπάρχει ἔφεσις συμμορφώσεως πρὸς τοὺς κανόνας κυκλοφορίας, τὸ μόνον λυσιτελὲς μέτρον θὰ εἶναι ἡ ἐπὶ τόπου ἐπιβολὴ προστίμων εἰς τοὺς παραβάτας, τόσον τοὺς πεζούς, ὅσον καὶ τοὺς ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων.

ΜΙΑ ΑΝΩΜΑΛΙΑ

Δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ, ὅτι τὸ μέτρον τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγραπτέων μαθητριῶν εἰς τὰ δύο Γυμνάσια Θηλέων Πατρῶν ὑπῆρξεν ἄστοχον. Ἦτο ἐπιβεβλημένον, ἀφ' ἑνὸς πρὸς ἀποσυμφόρησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητριῶν τῶν τάξεων τῶν δύο Γυμνασίων καί, ἀφ' ἑτέρου, πρὸς πλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητριῶν τοῦ νεοιδρυθέντος Γ' Γυμνασίου Θηλέων. Εἰς τὰς λεπτομερείας του, ὅμως, τὸ ληφθὲν μέτρον παρουσιάζει ὀχι ὀλίγην προχειρότητα, δι' ὃ καὶ ὀχι ὀλίγας ἀνωμαλίας ἐδημιούργησε. Φέρομεν ὑπ' ὄψιν τῶν ἁρμοδίων μίαν ἐξ αὐτῶν: Μαθήτριαι φοιτήσασαι εἰς τὰς δύο πρώτας γυμνασιακὰς τάξεις εἰς τὸ Α' Θηλέων, λόγῳ τοῦ ληφθέντος μέτρου, ὑπεχρεώθησαν ἐφέτος νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ Β' Θηλέων. Καὶ παρουσιάζεται ἡ ἑξῆς ἀντινομία: Εἰς τὸ Α' Θηλέων ἐδιδάχθησαν, εἰς τὸ μάθημα ξένων γλωσσῶν, τὴν Ἀγγλικήν. Ἀλλὰ εἰς τὸ Β' Θηλέων διδάσκεται ἡ Γαλλική. Καὶ ἐρωτᾶται: Πῶς αἱ μαθήτριαι, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ διετίαν ἢ τριετίαν ἐδιδάχθησαν καὶ ἀπέκτησαν τὰς βάσεις τῆς Ἀγγλικῆς, οὐδεμίαν δὲ βάσιν ἔχουν τῆς Γαλλικῆς, θὰ δυνηθοῦν νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα τῆς τελευταίας; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ βαθμολογηθοῦν εἰς τὸ μάθημα αὐτό; Εἰς τί πταίουν αὐταὶ ποὺ θὰ μείνουν ἡμιμαθεῖς, στερούμεναι τῶν στοιχειωδῶν βάσεων καὶ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης γλώσσης; Φέρομεν τὸ θέμα ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ καὶ τῶν ...σοφῶν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας διὰ τὴν λῆψιν κάποιου μέτρου δικαίου.

ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΠΕΖΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. ΚΩΣΤΑ ΚΟΝΤΑΞΗ

Τὸ χρονογράφημα εἶναι ἕνα εἶδος καθημερινῆς «ἐπιστολῆς», ποὺ κάθε ἐφημερίδα ἀπευθύνει στὸ ἀναγνωστικό της κοινὸ γιὰ θέματα ποὺ τὸ ἐνδιαφέρουν. Ἡ ὕπαρξή του εἶναι ἀπόλυτα συνυφασμένη μὲ τὴν καθημερινὴ ἐπαφὴ ποὺ ἡ ἐφημερίδα πραγματοποιεῖ μὲ τὸ ἀναγνώστη της. Εἶναι τὸ παιδὶ ποὺ γεννιέται ἀπὸ τὴ σύζευξη τῆς δημοσιογραφίας μὲ τὴν λογοτεχνία ἤ, καλύτερα, ὅπως εἶπαν, «ἕνας πρεσβευτὴς τῆς λογοτεχνίας στὴν δημοσιογραφία». Γράφεται ἀπὸ τὸν φταιμένο καὶ ἐπιδέξιο λογοτέχνη καὶ ὁ φυσικὸς χῶρος τῆς ζωῆς του εἶναι ἡ δημοσιογραφικὴ στήλη. Μόνο στὴν ἐφημερίδα βρίσκει τὸν προορισμό του καὶ ἀναπνέει ἄνετα. Ἡ φύση τῆς καταγωγῆς του τὸ καθιστᾶ δύσκολο λογοτεχνικὸ εἶδος. Ὡστόσο δὲν στερεῖται μιᾶς λογοτεχνικὰ ἄρτιας μορφῆς. Ἡ μορφή του ὀφείλεται στὴν λογοτεχνία, ἐνῷ τὸ περιεχόμενό του στὴν δημοσιογραφία. Τῆς λογοτεχνικῆς του προέλευσης γνώρισμα εἶναι ἡ μορφική του κατασκευὴ καὶ ἡ ἐννοιολογική του παραστατικότητα καὶ ζωντάνια, τῆς δημοσιογραφικῆς του καταγωγῆς γνώρισμα εἶναι ἡ ἐπικαιρότητα καὶ ἡ φιλοσοφημένη κριτική του διάθεση. Ἀποτελεῖ ἕνα δείγμα ὑψηλῆς καὶ πολιτισμένης σχέσης ἐφημερίδας καὶ ἀναγνώστου.

☆

Αὐτὸς ὁ καθημερινὸς διάλογος τῆς ἐφημερίδας μὲ τὸν ἀναγνώστη θεμελιώνεται πάνω στὴν τρέχουσα προβληματικότητα τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καὶ τρέφεται ἀπὸ γεγονότα, ποὺ σημειώνονται ἢ προβλήματα ποὺ ἀνακύπτουν μέσα στὴν καθημερινὴ ἐπικαιρότητα καὶ τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο. Φαίνεται τὸ χρονογράφημα, σὰν ἕνα ἐλαφρὸ εἶδος τῆς πρόζας καὶ ὅμως εἶναι ἀπὸ τὰ φιλοσοφικότερα. Εἶναι, ὅπως εἶπαν «ἡ καθημερινὴ ἱστορία τῆς ζωῆς καὶ ἡ φιλοσοφία της». Στὴν οὐσία εἶναι ἕνας ἀντίστροφος δρόμος ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια στὸ βάθος, ἀπὸ τὴν τυχαιότητα τοῦ καθημερινοῦ γεγονότος στὴν οὐσιαστικότητα τοῦ καθολικοῦ βιώματος, ἀπὸ τὸ ἐπίκαιρο στὸ ἀεπίκαιρο. Μέσα ἀπὸ τὰ περιστατικὰ τῆς ζωῆς θηρεύει τὴν οὐσία τοῦ γεγονότος. Παίρνει ἀφορμὴ ἀπὸ τὸ σήμερα γιὰ νὰ μιλήσῃ γιὰ τὸ χθὲς καὶ τὸ αὔριο, γιὰ τὸ παντοτεινό. Ἀπ' αὐτὴ τὴν ἄποψη, πλησιάζει ἕνα ἄλλο λογοτεχνικὸ εἶδος, ποὺ ἄρτηκε τελευταῖα στὴ δημοσιογραφικὴ στήλη ξέαφος γιὰ νὰ καλλιεργηθῇ καὶ ν' ἀναπτυχθῇ, τὸ μικρὸ δοκίμιο. Τὸ χρονογράφημα εἶναι τὸ εὔθυμο καὶ χαριτωμένο σχόλιο, ἐνῶ τὸ μικρὸ δοκίμιο τὸ σοβαρὸ καὶ αὐστηρὸ σχόλιο τῆς οὐσίας» τῆς ἐπικαιρότητος.

Τὸ χρονογράφημα παίρνει ἀπὸ τὴν ρευστότητα τῆς ἐπικαιρότητος θέματα καὶ ἀφορμές, γιατί ἐπιδιώκει ἡ συνομιλία ποὺ στήνει μὲ τὸν ἀναγνώστη νὰ εἶναι ζωντανή, καὶ παρουσιάζει ἔντονες εἰκόνες ἀπὸ τὴ ζωή, διατυπώνει παρατηρήσεις, ἐλέγχει, κριτικάρει, σχολιάζει, καυτηριάζει ἐλαττώματα ἢ ἐπιβραβεύει προτερήματα, στοχάζεται, εὐθυμεῖ, εἰρωνεύεται, σαρκάζει, σατιρίζει. Ὡσότου, πίσω ἀπὸ τὴν εὔθυμη ἢ εἰρωνικὴ καὶ σατιρικὴ του ἐπιφάνεια, κρύβεται ἕνας σοβαρὸς τόπος στοχασμοῦ του. Παράλληλα πρὸς τὸ χιοῦμορ ποὺ ἀποτελεῖ οὐσιῶδες συστατικὸ τοῦ χρονογράφματος, ἀπαραίτητα γνωρίσματά του εἶναι καὶ ἡ ἐπιγραμματικὴ φράση, ἡ πυκνότητα τῆς ἐννοίας, ἡ λιτότητα τοῦ λόγου καὶ ἡ στοχαστικὴ διεισδυτικὴ κρίση, ποὺ εἶναι χρωματισμένη ἀπὸ ἕνα τόνο σπιθηροβόλου πνεύματος καὶ χαριτωμένης εἰρωνείας, ἰδιότητες ποὺ προσδίδουν κάτι τὸ ἀνάλαφρο καὶ τὸ εὐχάριστο. Τὶς γραμμές του τὶς διαπερνᾶ κάτι τὸ παιχνιδιάρικο καὶ πολιτισμένα πικάντικο, ποὺ ἐκλεπτύνει τὴν αὐστηρὴ κρίση ἢ ἐξευγενίζει τὸν ἐνθουσιώδη ἐπαινο. Στὸ χρονογράφημα ὑπάρχει κάτι ἀπὸ τὴν ἀφέλεια καὶ τὴ χάρη, τὸν αὐθορμητισμὸ καὶ τὸ ἀβίαστο τῆς προφορικῆς συνομιλίας. Ὡστόσο, παρ' ὅλη τὴν στενὴ ἐπαφὴ μὲ τὴν καθημερινότητα, δὲν τοῦ λείπει ἕνας τόνος κάπως πνευματικώτερος. Μέσα στὸ χρονογράφημα εὔκολα μπορεῖ νὰ δῇ κανεὶς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχή, τὸ γοῦστο καὶ τὸν πολιτισμό, τὴν ὠριμότητα καὶ τὴν εὐαισθησία, τὴν προσωπικότητα. Τὸν γνησιώτερο ἑαυτὸ αὐτοῦ ποὺ τὸ ἔγραψε.

☆

Ἂν πρόκειται νὰ θέσουμε ἢ νὰ θελήσουμε νὰ δοῦμε σκοπὸ στὸ χρονογράφημα, δὲν θὰ σφάλουμε ἂν ποῦμε ὅτι εἶναι βαθύτατα παιδαγωγικὸς ὁ σκοπός του. Διδάσκει καὶ νουθετεῖ, καθοδηγεῖ καὶ ἐκπαιδεύει, καλλιεργεῖ καὶ μορφώνει τὸν ἀναγνώστη. Ἀπευθύνεται στὴν μεγίστη πλειοψηφίᾳ τῶν ἀναγνωστῶν καὶ ἡ ἀπήχησή του εἶναι μεγάλη. Δὲν εἶναι λίγοι αὐτοὶ ποὺ ἔχουν μιλήσει γιὰ τὸν «ἠθοπλαστικὸ» καὶ «κοινωνικὸ» χαρακτῆρα τοῦ χρονογραφήματος. Καὶ δὲν ἔχουν ἄδικο. Ὡστόσο ἐκεῖ ποὺ ἡ συμβολή του εἶναι μεγάλη καὶ δικαιώνεται ὁ «κοινωνικός» του χαρακτήρας, εἶναι ἡ ἐπιτυχία ποὺ σημειώνει τὸ χρονογράφημα στὴν αἰσθητικὴ καλλιέργεια τοῦ λαοῦ. Πράγματι, ἀκονίζει τὴν καλαισθητικὴ αἴσθηση καὶ μορφώνει γερὰ αἰσθητικὰ κριτήρια στὸ πλατὺ ἀναγνωστικὸ κοινό. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι καθόλου λίγο· ἐξυψώνει καὶ εὐγενίζει τὴ στάθμη τῆς κοινῆς κρίσης, τῆς κοινῆς γνώμης πάνω στὴν ἱκανότητα τῆς σωστῆς ἀποτίμησης ἑνὸς ἔργου τέχνης, μιᾶς εὐγενικῆς πράξης ἢ στὴν ὠριμότητα νὰ χαιρόμαστε τὴν ὁμορφιὰ μιᾶς χαριτωμένης χειρονομίας, μιᾶς ἐκφραστικῆς ματιᾶς, μιᾶς ἀσημένιας αὐγουστιάτικης νύχτας. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ κάνει τὴν εὐθύνη αὐτοῦ ποὺ ἀσκεῖ τὸ λειτούργημα τοῦ χρονογράφου νὰ εἶναι μεγάλη.

☆

Τὸ χρονογράφημα σήμερα θεωρεῖται ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τῆς ἐφημερίδος. Οἱ ἀναγνῶστες τὸ ἀποζητοῦν τόσο, ποὺ περιμένουν τὴν ἐφημερίδα τὸ πρωῒ ἢ τὸ μεσημέρι γιὰ νὰ διαβάσουν τὸ χρονογράφημα, αὐτὴ τὴν ὅμορφα σχολιασμένη «εἴδηση». Ὁ χρονογράφος δὲν περιορίζεται στὸ νὰ γράφῃ μόνο ὅ,τι συλλαμβάνει ἡ διαυγὴς καὶ διαπεραστικὴ ματιά του, ἀλλὰ φροντίζει καὶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ τὸ γράψῃ. Ἡ φροντίδα αὐτή, ἀλλὰ καὶ ἡ λογοτεχνικὴ ἀπαίτηση τοῦ ἀναγνώστη ποὺ διεμορφώθη ἀπὸ τὴν καλλιέργεια τοῦ ἰδίου τοῦ χρονογραφήματος, ἔκανε ὥστε νὰ πάρῃ αὐστηρὰ λογοτεχνικὴ μορφὴ καὶ τὸ ἡμερήσιο αὐτὸ ὡραῖο σχόλιο νὰ ἐξελιχθῇ σ' ἕνα μικρὸ λογοτέχνημα.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΝΤΑΞΗΣ

Ἐκεῖ ὅπου ὁ ἄνεμος τῆς ἐρήμου θρηνεῖ διὰ τὴν τύχη τοῦ ἀνθρώπου

ΥΕΜΕΝΗ: ΜΙΑ ΧΩΡΑ ΜΕ ΑΠΕΡΑΝΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΑΙ ΕΞΟΡΓΙΣΤΙΚΗΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ

- **Κιβώτια μὲ χρυσᾶ νομίσματα καὶ πολυτίμους λίθους**
- **Ἐμπόριον δούλων καὶ ὡραίων γυναικῶν**
- **Ἄθλιοι «μαχαλάδες» τοῦ πεινασμένου λαοῦ**

"ΑΛΛΑΧ„! ΣΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ

ΚΑΪΡΟΝ. (Ἰδ. Ὑπηρ.).— Ἡ τελευταία ἐπανάστασις εἰς τὴν Ὑεμένην καὶ ἡ δολοφονία τοῦ βασιλέως Μουχαμὲτ ἔφεραν αἰφνιδίως τὴν μικρὰν αὐτὴν χώραν τῆς Ἀραβικῆς χερσονήσου εἰς τὸ διεθνὲς προσκήνιον. Τὸ βαρὺ παραπέτασμα, ποὺ ἐχώριζε τὴν χώραν ἀπὸ τὸν ὑπόλοιπον κόσμον, ἀνυψώθη καὶ τὰ βλέμματα ὅλων στρέφονται τώρα πρὸς τὸ ἐξωτικὸν αὐτὸ Ἀραβικὸν κρατίδιον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ πλοῦτος εὑρίσκεται εἰς ἐξωφρενικὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀπέραντη φτώχεια ποὺ μαστίζει τὸν πληθυσμόν της.

Τὰ τελευταῖα γεγονότα εἶχον, οὐσιαστικῶς, τὴν ἀρχὴν των ἐδῶ καὶ ὀλίγας ἑβδομάδας, ὅταν ὁ γηραιὸς ἰμάμης Ἀχμὲτ, πατὴρ τοῦ δολοφονηθέντος βασιλέως Μουχαμέτ, ἀπέθανεν ὑπὸ μυστηριώδεις συνθήκας. Ὅταν οἱ παλατιανοὶ ἔσπευσαν νὰ ἀνοίξουν τὰ ἰδιαίτερα διαμερίσματα τοῦ γηραιοῦ ἰμάμη, ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατόν του, ἀντίκρυσαν ἕνα θέαμα, ποὺ ἀσφαλῶς θὰ τοὺς μείνῃ ἀλησμόνητον εἰς ὁλόκληρον τὴν ζωήν των. Δεκάδες κιβώτια ἦσαν παρατεταγμένα κατὰ μῆκος τῆς μεγάλης αἰθούσης τῶν ἀνακτόρων, γεμᾶτα ἀπὸ χρυσᾶ νομίσματα καὶ πολυτίμους λίθους, μυθώδους, πραγματικά, ἀξίας. Ἐπίσης, εἰς τὰ χρηματοκιβώτια τῶν ἀνακτόρων εἶχαν ἐπιμελῶς ἀποθηκευθῆ ἑκατομμύρια λιρῶν Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικανικῶν δολλαρίων.

Μετὰ τὴν πρώτην, ἀλλὰ συνταρακτικήν, ἔκπληξιν, οἱ παλατιανοὶ καὶ οἱ στρατιωτικοὶ τῆς Ὑεμένης διηρωτῶντο πῶς ὁ Ἰμάμης Ἀχμὲτ εἶχε συγκεντρώσει τοὺς ἀμυθήτους αὐτοὺς θησαυρούς, τοὺς ὁποίους ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ παραλάβῃ ὁ διάδοχος καὶ υἱός του Μουχαμέτ. Ὅλοι ἐδοκίμασαν αὐτὴν τὴν ἔκπληξιν, ἐκτός, βεβαίως, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐγνώριζον καλῶς τὰ πράγματα.

Ἡ Ὑεμένη, ἕνα κράτος ἐκτάσεως 1.875.000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ πληθυσμοῦ 5.000.000 ψυχῶν, ζῇ ἀκόμη καὶ σήμερον, εἰς περασμένας ἐποχάς, εἰς τὸν μεσαίωνα. Ὁ πληθυσμός της εὑρίσκετο εἰς μίαν τραγικὴν ἀποχαύνωσιν, ἄστεγος, πεινασμένος, ἀγράμματος, ἐλεεινός, ἐνῷ παραλλήλως οἱ ἄρχοντες τοῦ τόπου — οἱ ὁποῖοι, πάντως, μετριῶνται εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μιᾶς χειρὸς — ζοῦσαν ἐντὸς παραμυθένιου περιβάλλοντος τῶν μιᾶς καὶ χιλίων νυκτῶν. Πάνω ἀπὸ ὅλους αὐτούς, ὁ βασιλεὺς - ἰμάμης κατεῖχεν ὅλα τὰ ἀξιώματα τοῦ τόπου, ἀσκοῦσεν ἀπολυταρχικῶς τὰ καθήκοντά του καὶ συνεκέντρωνεν εἰς χεῖρας του ὅλον τὸν πλοῦτον τῆς μικρᾶς αὐτῆς χώρας. Τὰ 5 ἑκατομμύρια τῶν ὑπηκόων εἰργάζοντο ἀπὸ πρωΐας μέχρι νυκτὸς διὰ τὸν βασιλέα, μοχθοῦν διὰ νὰ τοῦ συγκεντρώνουν ἀμυθήτους θησαυροὺς καὶ περνοῦσαν μίαν ζωὴν πλήρη στερήσεων καὶ ἀπελπισίας.

Ἡ Σαναὰ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ μικροῦ αὐτοῦ Ἀραβικοῦ κρατιδίου, ποὺ κεῖται πλησίον τοῦ Ἀγγλικοῦ προτεκτοράτου τοῦ Ἄντεν καὶ περιβάλλεται ἀπὸ τὴν Σαουδικὴν Ἀραβίαν. Ἐνῷ εἰς τὰ περίχωρα ἀρχίζει ἡ ἀπέραντος ἄμμος τῆς ἐρήμου, ἡ Σαναὰ δὲν ἔχει τίποτε νὰ δείξῃ ἀπὸ μίαν σύγχρονον πόλιν. Μερικὰ τριώροφα κτίρια ξεπροβάλλουν εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, μὲ καφασωτὰ παράθυρα, πέρα δὲ ἀπὸ τὴν κεντρικὴ πλατεῖα τῶν ἀνακτόρων ἁπλώνονται οἱ φτωχοσυνοικίες τοῦ λαοῦ, γεμᾶτες δυστυχία καὶ ἀρρώστειες. Μερικὰ ξυπόλητα παιδάκια κυκλοφοροῦν εἰς τοὺς σκοτεινιασμένους δρόμους καὶ ἀξιολύπητες γυναῖκες τρέχουν πίσω ἀπὸ τοὺς λίγους Εὐρωπαίους ἐπισκέπτας, ἐκλιπαρώντας μίαν βοήθειαν.

Ἡ φτώχεια ἐδῶ εἶναι ἀπερίγραπτος καὶ προκαλεῖ ἀγανάκτησιν. Κι' ὅμως, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ἀνακτόρων ὑπάρχουν ἀξιωματοῦχοι μὲ ἑκατοντάδες γυναῖκες ἕκαστος καὶ μὲ ἀμυθήτους θησαυρούς. Ὁ βασιλεὺς Ἀχμέτ, εἰς ἡλικίαν 90 ἐτῶν, εἶχε πλέον ἀπὸ 200 γυναῖκας εἰς τὸ χαρέμι του.

Ἡ Ὑεμένη ἔζησεν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ὑπὸ Τουρκικὸν ζυγὸν καὶ ἀπηλευθερώθη μόλις τὸ 1918, μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον. Ὁ πρῶτος βασιλεύς της Γιέχα, ὁ ὁποῖος ἦτο ἰμάμης, ὅπως καὶ οἱ μετέπειτα βασιλεῖς «ἰμάμης σημαίνει θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς τῆς χώρας), ἐδολοφονήθη ὑπὸ περιέργους συνθήκας τὸ 1948. Ὁ διάδοχός του ἤνοιξε, διὰ πρώτην φοράν, τὸ 1951 τὰ σύνορα τῆς χώρας εἰς τοὺς ξένους καὶ μάλιστα μόνον εἰς Ἀμερικανικὰς ἑταιρείας, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον ἄδειαν γεωτρήσεων, πρὸς ἀναζήτησιν πετρελαίων.

Ἡ ἐπανάστασις τοῦ Νασὲρ εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀφύπνισε διὰ λίγο τοὺς στρατιωτικοὺς ἡγέτας τῆς Ὑεμένης, οἱ ὁποῖοι ἐπίεσαν πρὸ ἐτῶν τὸν βασιλέα - ἰμάμην Ἀχμὲτ νὰ ἑνωθῇ μὲ τὴν Αἴγυπτον, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας. Ἡ Ἕνωσις αὕτη ἐπραγματοποιήθη τελικῶς, ἀλλὰ διήρκεσεν ἐπὶ ὀλίγον μόνον χρονικὸν διάστημα, διότι ὁ Ἀχμὲτ ἔβλεπε μὲ δυσφορίαν τὴν προσπάθειαν τῶν ἡγετῶν τῆς Αἰγύπτου νὰ προσφέρουν ἀνθρωπίνην ζωὴν εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς χώρας καὶ νὰ βελτιώσουν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν. Ὁ Ἀχμὲτ προτιμοῦσε νὰ ζοῦν οἱ ὑπήκοοί του εἰς τὰ σκότη τῆς ἀμαθείας καὶ εἰς τὴν δυστυχίαν, παρὰ νὰ παύσῃ νὰ ἀποθηκεύῃ τοὺς θησαυρούς του, καὶ ἔσπευσε νὰ ἀποχωρισθῇ τῆς Η. Α.Δ. Ἔκτοτε, ἤρχισε θανάσιμος πάλη μεταξὺ τοῦ Νασὲρ καὶ τῶν ἡγετῶν τῆς Ὑεμένης, ἡ ὁποία εἶχε τὸ τέλος της μὲ τὴν προχθεσινὴν δολοφονίαν τοῦ βασιλέως Μουχαμέτ.

Ὑπὸ ἀπολυταρχικὸν καθεστώς, ἡ Ὑεμένη ἔφθασεν εἰς τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ἡμερῶν. Ὁ βασιλεὺς Μουχαμὲτ ἐφονεύθη ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων του ἀπὸ ἐβίδα πυροβολικοῦ, ἡ ὁποία ἐρρίφθη ἐναντίον του ὑπὸ ἐπαναστατικῶν δυνάμεων, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων εὑρίσκοντο ὡρισμένοι ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἡγετῶν τῆς χώρας. Αἱ ἐλπίδες, ὅτι ὁ νέος βασιλεὺς θὰ ἤλλαζεν, ἐπὶ τέλους, τὴν κατάστασιν καὶ θὰ ἔπυνε νὰ συσσωρεύῃ καὶ αὐτὸς χρυσᾶ νομίσματα καὶ πολυτίμους λίθους, ὅπως ἀκριβῶς ὁ πατήρ του, φαίνεται ὅτι ἀπεδείχθησαν ἁπλῶς ὄνειρον καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ἡγέται ἀπεφάσισαν νὰ λάβουν ἀποφασιστικὰ μέτρα.

Ἡ φυσικὴ συνέχεια τῶν γεγονότων θὰ εἶναι μάλλον ἡ προσέγγισις πρὸς τὸν Νασὲρ καὶ ἡ ἐκ νέου εἴσοδος τῆς χώρας εἰς τὴν Η.Α.Δ. Ἡ Ὑεμένη ἀνεκηρύχθη «ἐλευθέρα δημοκρατία», κατηργήθη τὸ ἀπολυταρχικὸν καθεστὼς καὶ ἀναμένεται νὰ ληφθοῦν ἀπὸ τὴν νέαν κυβέρνησιν τῆς στρατιωτικῆς χούντας μέτρα ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως τοῦ λαοῦ.

Εἰς τὴν Σαναά, ὁ φλογερὸς ἄνεμος τῆς ἐρήμου ἐξακολουθεῖ νὰ σφυρίζῃ θλιβερὰ ἐπάνω ἀπὸ τὰς καλύβας τῶν κατοίκων τῆς Ὑεμένης, ἀλλὰ μακρυὰ εἰς τὸν ὁρίζοντα διαφαίνεται διὰ τὸν ἀτυχῆ πληθυσμὸν κάποια ἐλπίδα. Ἐκεῖ μακρυά, εἰς τὰ χωριὰ τῆς ἐρήμου, εἰς τοὺς μαχαλάδες τῶν μικρῶν πόλεων, εἰς τὰς δροσερὰς ὁάσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὅλοι ἐλπίζουν ὅτι «κάτι» θ' ἀλλάξῃ πλέον καὶ ὅτι ὁ «Ἀλλὰχ» θὰ λυπηθῇ τοὺς πτωχούς.

Ἡ Κυβέρνησις ἀνήγγειλεν, ὅτι ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα μέτρα ποὺ θὰ λάβῃ, θὰ εἶναι ἡ κατάργησις τῆς δουλείας, διότι εἰς τὴν μακρυνὴν αὐτὴν χώραν ὑπῆρχεν ἀκόμη ὁ ἀπάισιος αὐτὸς θεσμὸς τοῦ μεσαίωνος. Διὰ μέσου τοῦ Ἄντεν, ἡ Ὑεμένη προσέφερε κάθε χρόνο χιλιάδες δούλους διὰ τὰ παζάρια τῆς Ἀραβίας καὶ γυναῖκες διὰ τὰ χαρέμια τῶν πασάδων τοῦ Ἀραβικοῦ κόσμου.

Ὁ πολιτισμένος κόσμος παρακολουθεῖ μὲ προσοχὴν τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς Ὑεμένης καὶ εὔχεται νὰ λυθῇ ἡ κρίσις ποὺ ἐξέσπασεν εἰς τὴν χώραν αὐτήν, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ λαοῦ της. Ἴσως δὲν εἶναι μακρυὰ ἡ ἐποχή, ποὺ εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ὑεμένης θὰ ἀντηχοῦν χαρούμενα τραγούδια τῶν καμηλιέρηδων καὶ ὄχι λυπητεροὶ θρῆνοι, ὅπως μέχρι χθές. Ὁ λαὸς τῆς Ὑεμένης ἀξίζει νὰ ἔχῃ μίαν θέσιν εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἐθνῶν.

ΤΑ ΨΑΡΙΑ... ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΡΟ

Θὰ καλλιεργηθῇ... ἡ θάλασσα διὰ νὰ δημιουργήσῃ ὁ ἄνθρωπος ἀποθέματα ἀπὸ τρόφιμα

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπρ.).— Κατὰ τὸ δεύτερον παγκόσμιον συνέδριον Ὑποβρυχίου Δραστηριότητος, τὸ ὁποῖον θὰ συνέλθῃ εἰς Λονδῖνον ἀπὸ 18—24 Ὀκτωβρίου, ἐπιστήμονες ἀπὸ τὴν Βρεταννίαν καὶ τὰς ὑπερποντίους χώρας θὰ συζητήσουν προγράμματα καλλιεργείας τῆς θαλάσσης, πρὸς σύξησιν τῶν παγκοσμίων ἀποθεμάτων τροφίμων. Τῆς συνεδριάσεως τῆς 19ης Ὀκτωβρίου, ἡ ὁποία θὰ ἀναφέρεται εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς θαλάσσης, θὰ προεδρεύσῃ ὁ καθηγητὴς τῆς ἕδρας ζωολογικῶν ἐπὶ τόπου σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης σὲρ Ἄλιστερ Χάρντυ. Ὁ κ. Τζαίημς Σέλμπωρν τοῦ Ἐργαστηρίου Ἁλιείας το